

Miroslava Ilića fotografija spremlja in je njegova strast že od srednje šole. V času študija je začel razstavljeni, prejel nekaj nagrad ter bil med ustanovitelji FKK Uč v Ljubljani. Po zaključku študija elektrotehnike je redno ukvarjanje s fotografijo prepustilo prostor poklicnemu in družinskemu življenju. Stik s fotografijo je ohranjal z beleženjem pomembnih dogodkov in doživetij, fotoaparati pa so vedno bili sopotniki na številnih potovanjih na različnih koncih sveta. Po upokojitvi je poklicne cilje zamenjal s fotografskimi in aktivno deluje v Fotoklubu Ljubljana.

Začel je s črno-belo fotografijo in se ji čedalje bolj pogosto vrača. Predstavlja mu poseben izziv, ker nikoli ni preslikava realnega sveta in vedno predstavlja poseg avtorja oz. predstavlja njegovo videnje in doživljanje prizora ali zgodbe. Marsikdaj to na njegovih fotografijah pelje v minimalizem, ki se bolj nagiba grafiki.

Spremna beseda avtorja

Pričujoča razstava prinaša sporočilo narave o lepoti in enkratnosti trenutka, v katerem smo, saj nam pomaga pri krepitvi zavedanja o stalnem spreminjanju in minljivosti.

Prizori, oblike, barve, vonji in zvoki v naravi zvabijo našo pozornost, ker nosijo nam namenjena sporočila. Uživanje v lepoti, radovednost, zgroženost ali občutek strahu pomagajo razumeti življenje in kako ga živeti.

Kreativnost narave s svojimi oblikami, strukturami in bogastvom detajlov vedno pritegne mojo pozornost in me pogosto na nek način povabi k dialogu. Poskušam razumeti zakaj in za tem razkriti, kako to fotografsko zapisati in ohraniti. Kako ovekovečiti to enkratnost, ki je predmet stalnega spreminjanja in minljivosti? Hkrati na videz nevidno narediti vsem vidno.

Sem stara šola iz obdobja fotografiranja na film, ko je fotografija nastala v temnici. Kljub zgodnjemu prehodu na digitalno tehniko še vedno sledim vodilu, da je dober posnetek le osnova, končni izdelek nastane v obdelavi in še bolj poudari osebno noto avtorja. Zato na fotografijah praviloma umaknem ali zakrijem vse, kar mi ni bistveno ali bi celo ponovno zakrilo bistvo.

Možnost, da predstavim svoja dela v Galeriji Šolt, mi pomeni izredno veliko. Zame je to najbolj ikoničen prostor v kontekstu razvoja slovenske umetniške fotografije. Imel sem to izredno srečo, da sem v poznih sedemdesetih prejšnjega stoletja lahko ob ponedeljskih večkrat zavil v ta prostor in se učil z opazovanjem originalnih fotografij, poslušanjem diskusij in soočenj mnenj legend Foto grupe Šolt. Ta privilegij je pri meni razvil spoštovanje do fotografskega dela in začrtal pot mojega izražanja doživljanja sveta skozi fotografijo.

Miroslav Ilić, F2 FZS

Miroslav Ilić

METAMORFOZE

8. 10. – 11. 11. 2024

Galerija Šolt
Študentsko naselje
v Rožni dolini, blok VII
Ljubljana

Fotografska razstava, ki se osredotoča na vremensko prebičane kose lesa v naravi, je prava poslastica za ljubitelje subtilnih in preišljenih podob. Avtor, skozi serijo črno-belih fotografij, raziskuje dialog med naravo in časom, ki ga najdemo v razpokah, gubah in oblikah, ki jih na lesu puščajo vremenske spremembe. Brez barvnih odtenkov fotografije pridobijo svojo izraznost skozi teksture, kontraste in senčenje, ki poudarjajo moč naravnih elementov. Črno-bela tehnika se zdi še posebej primerna za tovrstno tematiko, saj omogoča, da se gledalec osredotoči na čistost form in vizualnih ritmov, ki jih avtor išče v teh razpadajočih objektih.

Eden od glavnih poudarkov razstave je avtorjeva sposobnost, da v teh kosih lesa najde zgodbe, ki so očem večine običajno skrite. Vsaka fotografija postane nekakšna vizualna pripoved, kjer les, ki so ga oblikovali veter, dež in sonce, spregovori o minljivosti, krhkosti in vzdržljivosti hkrati. Avtor skozi objektiv izrisuje podobe, ki namigujejo na človeško izkušnjo – brazde na lesu so kot gube na obrazu, sledovi vremena pa spominjajo na rane časa.

Posebna pozornost v tej seriji je namenjena detajlom. Avtor se ne ustavi pri celostni podobi lesa, ampak poglobljeno raziskuje vsak detajl – od drobnih razpok do teksturnih kontrastov. Prav v teh podrobnostih se razkrije resnična lepota lesa, ki kljub svoji obrabljenosti ohranja občutek veličastnosti. Avtor s tem subtilno opozarja na pomembnost pozornosti do detajlov v vsakdanjem življenju.

Tomaz Velechovsky, MF FZS, EFIAP/s

Miroslav išče motive v naravi, v gozdu odkriva suha drevesa, trohneče panje, razpadajoča debla in kose lesa. V njih najde nenavadne figure in oblike, bogate teksture in detajle. Z občuteno črno-belo obdelavo jih poudari, s subtilnim vinjetiranjem ali črnim ozadjem osami in izpostavi ter uokviri kot presunljive, večplastne abstraktne portrete. V predstavljeni zbirki fotografij začutimo avtorjevo kontemplacijo, občutek za detajle ter njegovo dojemljivost za nekoliko manj vsakdanje klišejske motive, ki dandanes pogosto prevladujejo. Za ogled tovrstnih fotografij si je potrebno vzeti nekoliko več časa, vsekakor več kot le nekaj bežnih internetnih sekund ...

Aleš Klabus, F1 FZS

